

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/29460 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 21 maart 2008 in het geding tussen:

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 december 2005 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 23 juli 2007 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 maart 2008, verzonden op 25 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

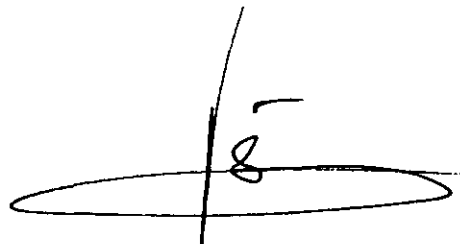
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 oktober 2008

218-588.

Verzonden: 21 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
meervoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/29460

V-nr.:

inzake: geboren op van Ghanese nationaliteit, wonende te
Ghana, eiseres,
gemachtigde: mr. F. Ietswaart, advocaat te Amsterdam.

tegen: de Minister van Buitenlandse Zaken, verweerder,
gemachtigde: mr. J.W. Kreumer, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 10 augustus 2005 heeft eiseres bij de Nederlandse ambassade te Accra een aanvraag ingediend tot verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) met als doel "verblijf in het kader van verruimde gezinshereniging bij kind (verder: referente). Deze aanvraag is bij besluit van 12 december 2005 afgewezen. Het hier tegen gerichte bezwaar is bij besluit van 28 maart 2006 ongegrond verklaard. Na intrekking van dit besluit op 26 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar bij besluit van 15 september 2006 opnieuw ongegrond verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit 27 september 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank. Deze rechtbank en zittingsplaats heeft bij uitspraak van 15 mei 2007 (AWB 06/47142 en AWB 06/47143) het beroep gegrond verklaard en het besluit van 15 september 2006 vernietigd.

2. Bij besluit van 23 juli 2007 heeft verweerder het bezwaar wederom ongegrond verklaard. Op 19 juli 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift van eiseres ontvangen.

3. Het onderzoek ter zitting van de meervoudige kamer heeft plaatsgevonden op 24 januari 2008. Eiseres is aldaar vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens waren ter zitting aanwezig referente, de heer [redacted] de voormalig partner van eiseres en tevens de vader van referente, en mevrouw [redacted] de gastouder van referente.

II. OVERWEGINGEN

Omvang geding

1.1. De rechtbank ziet zich allereerst gesteld voor de vraag naar de omvang van het onderhavige geding, nu deze rechtbank en zittingsplaats bij onherroepelijke uitspraak van 15 mei 2007 (AWB 06/47142) het eerdere beroep van eiseres gericht tegen de weigering haar een mvv te verlenen gegrond heeft verklaard, de beslissing op bezwaar van 15 september 2006 heeft vernietigd en heeft bepaald dat verweerder een nieuw besluit diende te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is opgenomen.

1.2. De rechtbank heeft in de uitspraak van 15 mei 2007 - voor zover hier van belang en samengevat - overwogen dat verweerder eiseres op grond van artikel 3.24 van het Vreemdelingenbesluit 2000 een mvv heeft kunnen onthouden. Voorts is hierin overwogen dat een beroep op Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging eiseres niet kan baten. Geen van partijen heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld, waardoor deze uitspraak kracht van gewijsde heeft gekregen. De rechtbank dient bij de beoordeling van het onderhavige geschil dan ook uit te gaan van de juistheid van het oordeel van de rechtbank in die uitspraak, tenzij sprake is van nova. Daarvan is gesteld noch gebleken. Hetgeen eiseres in het kader van het onderhavige beroep met betrekking tot Richtlijn 2003/86/EG heeft aangevoerd, zal derhalve thans buiten beschouwing blijven.

1.3. Deze rechtbank heeft in de uitspraak van 15 mei 2007 verder geoordeeld dat het besluit van 15 september 2006 is genomen in strijd met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). In dit verband heeft de rechtbank onder meer overwogen dat verweerder bij de belangenafweging onvoldoende rekening heeft gehouden met de belangen van referente. Ook is volgens de rechtbank onvoldoende gewicht toegekend aan de *inmenging die het bestreden besluit vormt in het recht op eerbiediging van het familieleven tussen referente en haar vader, de heer* , wanneer referente zich bij eiseres in Ghana zou voegen.

1.4. Op grond van bovenstaand oordeel van de rechtbank was verweerder derhalve in ieder geval gehouden om in het nieuw te nemen besluit een nadere motivering op te nemen met betrekking tot artikel 8 van het EVRM. Gelet hierop ziet de rechtbank zich thans dan ook gesteld voor de vraag of verweerder bij het nemen van het bestreden besluit dit oordeel in acht heeft genomen.

Standpunt verweerder

2.1. Verweerder heeft in het bestreden besluit het standpunt gehandhaafd dat de weigering om eiseres verblijf hier te lande toe te staan geen schending van het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM betekent. Aan dit standpunt heeft verweerder het volgende ten grondslag gelegd.

2.2. Er is geen sprake van een inmenging in het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven tussen eiseres en referente en niet is gebleken van dusdanig bijzondere feiten en omstandigheden dat uit dit recht de positieve verplichting voortvloeit eiseres verblijf hier te lande toe te staan. De omstandigheid dat eiseres jarenlang in Nederland heeft gewoond en naar Nederlandse maatstaven mogelijk in Ghana in minder welvarende omstandigheden verkeert, is geen reden om haar verblijf in Nederland mogelijk te maken. Voorts weegt het feit dat referente de Nederlandse nationaliteit bezit en er als zodanig aanspraak op heeft in Nederland te verblijven en hier haar opvoeding en opleiding te genieten, niet op tegen het door de Nederlandse overheid te behartigen algemeen belang, welk belang wordt gediend met het voeren van een restrictief toelatingsbeleid en met de bescherming van de algemene middelen. Verder wordt referente niet het recht ontzegd op verblijf hier te lande en om hier onderwijs te volgen door eiseres geen verblijf toe te staan. Het gaat immers om een keuze van eiseres om referente te laten overkomen naar het land van herkomst, in plaats van haar hier te lande achter te laten in haar gastgezin. Dat referente de Nederlandse nationaliteit heeft betekent niet dat eiseres en referente alleen in Nederland hun familie- of gezinsleven zouden kunnen uitoefenen. Gelet op de jeugdige leeftijd van referente is het niet aannemelijk dat niet van haar gevergd mag worden eiseres te volgen. De mate waarin referente slaagt om de omschakeling te maken naar de Ghanese samenleving en school, is in belangrijke mate afhankelijk van de wijze waarop eiseres zich als ouder daar tegenover opstelt. Gelet op het feit dat referente de Ghanese taal beheerst, is dit in elk geval niet een groot struikelblok. Niet gebleken is van objectieve belemmeringen om het gezinsleven tussen eiseres en referente in Ghana uit te oefenen.

2.3. Indien aangenomen dient te worden dat referente eiseres naar Ghana zal volgen, vormt het bestreden besluit een inbreuk op het recht op eerbiediging van het familie- of gezinsleven met haar

vader, de heer _____ en haar halfzus. Deze inbreuk is echter gerechtvaardigd in het belang van het economische welzijn van Nederland. Op het moment dat eiseres de relatie met de vader van referente aanging was het haar niet toegestaan om in Nederland te verblijven, terwijl zij nadien ook niet heeft beschikt over een verblijfstitel. Referente heeft voorts nimmer daadwerkelijk met haar vader samengewoond. Op dit moment draagt de vader nog immer niet bij in de kosten van verzorging en opvoeding van referente en voorts is van een intensief gezinsleven tussen referente en haar vader geen sprake, nu er geen tot zeer weinig omgang tussen hen bestaat. Uit de omstandigheid dat referente gedurende een jaar één keer per week haar vader en halfzus heeft bezocht, blijkt niet van een zodanig intensief gezinsleven dat deswege van referente niet kan worden verlangd zich te vestigen bij eiseres in _____.

Standpunt eiseres

3. Eiseres heeft zich - voor zover hier van belang en samengevat weergegeven - in beroep op het standpunt gesteld dat verweerder de eerdere uitspraak van de rechtbank van 15 mei 2007 niet heeft nageleefd, nu verweerder wederom heeft geconcludeerd dat de weigering eiseres verblijf toe te staan geen strijd met artikel 8 van het EVRM oplevert. Eiseres meent dat verweerder in dit kader tot een onjuiste afweging van de betrokken belangen is gekomen. In dat verband heeft zij onder meer gesteld dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat eiseres een beroep zal doen op de algemene middelen. Voorts is onvoldoende gewicht toegekend aan de specifieke belangen van referente, die geworteld is in de Nederlandse maatschappij en die in meerdere opzichten schade zal ondervinden van een vertrek naar Ghana. Van haar mag niet worden gevraagd om haar leven hier achter te laten en in een haar onbekend land, met een achterstand van vijf jaar, een nieuw leven op te bouwen. Ten slotte is de band tussen referente en haar vader, anders dan verweerder heeft geconcludeerd, goed en is slechts sprake geweest van een tijdelijke onderbreking in het contact tussen hen.

Beoordeling geschil door rechtbank

4.1. De rechtbank is van oordeel dat de conclusie van verweerder dat de weigering eiseres een mvv te verlenen geen strijd oplevert met het bepaalde in artikel 8 van het EVRM de rechterlijke toets kan doorstaan. Daartoe overweegt zij als volgt.

4.2. Niet in geschil is dat sprake is van familie- of gezinsleven als bedoeld in deze bepaling tussen eiseres en referente alsmede tussen referente en haar hier te lande verblijvende vader. Evenmin is in geschil dat geen sprake is van een inmenging in het recht op eerbiediging van dat familie- en gezinsleven tussen eiseres en referente. Ter beoordeling staat derhalve de vraag of sprake is van een positieve verplichting eiseres een mvv te verlenen en haar hiermee verblijf hier te lande toe te staan. In dit verband wordt allereerst overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder hetgeen deze rechtbank in de uitspraak van 15 mei 2007 heeft geoordeeld onvoldoende in acht heeft genomen. Uit hetgeen hiervoor onder 2.2 en 2.3 is opgenomen blijkt dat verweerder de door de rechtbank vastgestelde relevante feiten en omstandigheden op afdoende wijze bij belangenafweging heeft betrokken en deze feiten en omstandigheden niet voldoende heeft geacht om te concluderen tot het bestaan van een positieve verplichting. Verweerder heeft zich voorts terecht op basis van de in het bestreden besluit neergelegde motivering op het standpunt gesteld dat van een dergelijke positieve verplichting in het onderhavige geval geen sprake is. Anders dan eiseres heeft gesteld, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder in dit kader tot een onjuiste afweging van belangen is gekomen.

4.3. Het beroep van eiseres op de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak Rodrigues da Silva en Hoogkamer vs. Nederland (hierna: de zaak Rodrigues da Silva) van 31 januari 2006 (JV 2006/90) maakt het vorenstaande niet anders, nu de onderhavige zaak zodanig verschilt van die zaak dat niet kan worden gesproken van gelijke gevallen. Hoewel verweerder in de onderhavige zaak, evenals in de zaak Rodrigues da Silva, berekenis heeft toegekend aan de omstandigheid dat het gezinsleven tussen eiseres en referente is ontstaan en ontwikkeld in een

AWB 07/29460 inzake

4

periode dat eiseres geen rechtmatig verblijf had, heeft verweerder daaraan in dit geval geen doorslaggevende betekenis toegekend. Verweerder is, zoals uit het bovenstaande blijkt, in het onderhavige geval overgegaan tot een volledige afweging van de belangen van eiseres en referente enerzijds en het belang van de Nederlandse Staat anderzijds. De relevante belangen in deze zaak wijken bovendien af van de belangen die speelden in de zaak Rodrigues da Silva. In die zaak was namelijk, anders dan in de onderhavige zaak, sprake van een gezamenlijke opvoeding van het kind door de moeder, die procedeerde om toelating tot Nederland, en door de grootouders van het kind van vaderskant. Voorts was in die zaak vastgesteld dat het kind haar moeder niet naar Brazilië kon volgen omdat toestemming daartoe van de vader onthak, die met het ouderlijk gezag van het kind was belast. Van een dergelijke belemmering is in het onderhavige geval geen sprake. Ook speelde in die zaak de zeer jonge leeftijd van het kind (drie jaar) een rol, terwijl referente op het moment van het nemen van het bestreden besluit elf jaar oud was.

5. Voor zover eiseres zich ten slotte heeft beroepen op het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: IVRK), wordt overwogen dat dit beroep niet slaagt, reeds omdat eiseres heeft nagelaten te concretiseren welke bepalingen van dit verdrag door het bestreden besluit worden geschonden. Uit het bestreden besluit blijkt verder niet dat verweerder onvoldoende acht heeft geslagen op de belangen van referente, nu verweerder met name in het kader van artikel 8 van het EVRM in voldoende mate aandacht heeft besteed aan haar belangen. Verweerder heeft derhalve in de uit het IVRK voortvloeiende verplichtingen terecht geen grond gezien om eiseres in het bezit te stellen van de gevraagde mvv.

6. Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

7. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 07/29460 inzake

5

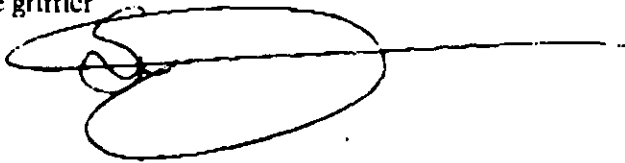
III. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.J. Diemer, voorzitter, en mrs. H.J.M. Baldinger en H.J. Fehmers, rechters, in tegenwoordigheid van mr. S. Slijkhuis, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 21 maart 2008.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: **25 MAART 2008**

Conc.: SaS

Coll: (S)

D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR KOPIE CONTANT DE GRIFFIER DER
ARROWENDE RECHTBANK AMSTERDAM

Mr F. Ietswaart
ADVOCaat EN PROCURER

Stadionweg 190-III
1077 TC Amsterdam
Tel.: 6461454
Fax: 6464809

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 APR 2008	
ZAAKNR.	2008
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
Van de Raad van State,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken,
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Amsterdam, 18 april 2008

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inz. en minderjarige Nederlandse dochter

Edelhoogachtbaar College,

Hierdoor stel ik hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zitting houdende te Amsterdam d.d. 21 maart 2008, verzonden op 25 maart 2008, procedurenummer 07/29460, gewezen tussen mijn cliënte - geboren op van Ghanaese nationaliteit als ciseres en de Minister van Buitenlandse Zaken te 's-Gravenhage als verweerder;

Ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep uitdrukkelijk door appellante te zijn gevolmachtigd;

Appellante kan zich met de aangevallen uitspraak niet verenigen en voert daartegen de navolgende grieven aan:

Ten onrechte heeft de Rechtbank het beroep van appellante tegen de weigering m.v.v. (feitelijk in derde lezing) ongegrond bevonden omdat bij het doen van de aangevallen uitspraak geen rekening is gehouden met het feit dat een verkeerde afweging is gemaakt in die zin dat ondanks het daarmee bekend zijn, geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat appellante - indien nog hier in Nederland aanwezig - als iemand die eenmaal bekend was als asielzoekster - zonder meer in aanmerking was gekomen voor een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling;

De tweede grief betreft het feit dat naar het oordeel van appellante geen gehoor is gegeven aan de oproep van de raadsman van appellante en haar 12-jarige Nederlandse, in Nederland

- 2 -

geboren ononderbroken woonachtige dochter om de rechten van het kind te eerbiedigen volgens de enig juiste interpretatie van het daaromtrent geldende Verdrag nl. een beslissing te nemen, die "in the child's best interest" was, nl. door de erkenning dat Nederland het beste land voor dit kind was om in op te groeien, naar school te gaan en haar leven te leiden (en dus niet Ghana, waarheen de Minister deze Nederlands onderdaan in feite verwees, *hetgeen immers de consequentie was van diens beslissing om aan haar moeder geen machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen.*) Ten onrechte is derhalve niet geaccepteerd dat - nu het ook in the child's best interest is om in de nabijheid van haar biologische juridische moeder op te groeien - voor deze moeder Nederland (waar nota bene ook de Nederlandse vader woonachtig is) als meest aangewezen land diende te worden beschouwd met als consequentie verlening aan haar van een machtiging tot voorlopig verblijf, waarover zij - in strijd met iedere humaniteit tot dusver meer dan 13 jaren tevergeefs - vrijwel in alle denkbare procedures - heeft gevochten;

Op grond van vorenstaande grieven wordt geconcludeerd tot vernietiging van de gevallen uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam d.d. 21 maart 2008 en in hoger beroep te oordelen dat aan appellante ten onrechte een machtiging tot voorlopig verblijf voor verblijf bij haar Nederlandse dochter is geweigerd onder het nemen van zodanig nadere beslissing als Uw Afdeling rechtens en raadzaam oordeelt.

Amsterdam, 18 april 2008

't Welk doende enz.

Gemachtigde